കാക്ക – വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ	काकी - **(**कवितायाः संस्कृतानुवादः**)**शङ्करनारायणः
കൂരിരുട്ടിന്റെ കിടാത്തിയെന്നാൽ സൂര്യപ്രകാശത്തിന്നുറ്റ തോഴി ചീത്തകൾ കൊത്തി വലിക്കുകിലും ഏറ്റവും വൃത്തി വെടിപ്പെഴുന്നോൾ കാക്ക നീ ഞങ്ങളെ സ്നേഹിക്കിലും കാക്കണം സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നറിവോൾ പൊന്നും പുലരിയുണർന്നെണീറ്റ് ചെന്നു കിഴക്കു തീ പൂട്ടിടുമ്പോൾ കാളുന്ന വാനത്തു നാളികേര- പൂളൊന്നു വാടി കിടന്നിടുമ്പോൾ മുത്തൊക്കുമത്താഴവറ്റ് വാനിൻ മുറ്റത്തു ചിന്നിയടിഞ്ഞിടുമ്പോൾ കേൾക്കാം പുളിമരക്കൊമ്പിൽ നിന്നും കാക്ക കരഞ്ഞിടും താരനാദം ആരാണുറങ്ങുന്ന,തേൽക്കുകെന്നായ് കാരണവത്തി തന്നുക്തി പോലെ പാടി കളിക്കട്ടെ നാലുകെട്ടിൽ മാടത്ത തത്ത കുയിൽ പിറാക്കൾ ഉൾപ്രിയമെങ്കിലും ഗേഹലക്ഷ്മി- ക്കെ,പ്പൊഴും കാക്കയോടെന്നു ഞായം ഉള്ളിൽ അടുപ്പത്തു മൺകലത്തിൽ നല്ലരി തെള്ളിയായ് തുള്ളിടുമ്പോൾ മേലേ മധുരക്കിഴങ്ങുവള്ളി പോലെ പുക പടർന്നാടിടുമ്പോൾ അങ്ങാശ്ശു കോലായിലമ്മ ചോറിൻ ചങ്ങാതിമാരെ ചമച്ചിടുമ്പോൾ ആഞ്ഞുതിമിർക്കുമൊരുണ്ണി മണ്ണിൽ ഞാഞ്ഞൂളുമായ് പട വെട്ടിടുമ്പോൾ ചോടുകൾ വെച്ച് ചെരിച്ചു നോക്കി ച്ചൂടെഴും പൂട ചൊറിഞ്ഞു വീഴ്ത്തി നീട്ടി വിളംബരം ചെയ്‌വൂ കാക്ക നാട്ടിൻപുറത്തെ കുടുംബസൗഖ്യം!	घोरान्घकारस्य पुत्री सैषा सूर्यप्रकाशस्य हृद्या सखी । मालिन्यपाटनादक्षा सा तु दीक्षिता नित्यशुचित्वे लोला। काकीयमस्सासु स्निग्धा किन्तु स्वातन्त्यपालनशोण्डा नित्यम्। सुप्तोत्थितायामुषागृहेश्यां प्राचीमहानसे पाचयन्त्यां कालिमाकाशस्थनालिकेर - बालखण्डे परिम्लाने जाते ह्यस्तनभोज्यपुलाककल्पैः मुक्तोपमोडुपै व्याप्तेऽ थ खे तिन्तिणीशखास्थितायाः काक्याः श्रोष्यसि तारगभीरनादम् 'कः निद्रातीदानीं जागृही'ति मातामहीवचनोपमं तत् । गायन्तु खेलन्तु वा यथेष्टम् पारावातशुककीराः गेहे सर्वथा गेहलक्ष्म्याः प्रियैषा संस्कारशीलवतीयं काकी मृत्घटे शालिनः पाकगेहे सोत्तापं कूर्दन्ति यस्मिन् काले ऊर्ध्व मधुरभूकन्दवल्ली- कल्पासु घूमवेणीषु सत्सु तत्र महानसे f म्बायां भोज्य - मित्ररचनसक्तायां सत्याम् अर्भके सामोदं भूकृमी भिः लीलया खेलनव्यग्रे सति नर्तयित्वा च कटाक्षयित्वा स्वं पक्षं भूमौ निपात्य चैव उच्चैस्तरं घुष्यत्येव काकी स्वच्छग्रामीणकुटुम्बसौख्यम् ।

ചേലുകൾ നോക്കുവോളല്ല നാനാ വേലകൾ ചെയ്യുവോൾ ഇക്കിടാത്തി ലോലമായ് മൂവിതളുള്ള നീല കാലടിയെങ്ങു പതിഞ്ഞിടുന്നോ ആ നിലമൊക്കെയും ശുദ്ധിയേൽപ്പൂ ചാണകവെള്ളം തളിച്ച പോലെ	चारुतां नेक्षते सा तु नाना कार्यकरणसमर्था बाला लोलौ तु त्र्यङ्गुलीकौ च नीलौ पादौ तु स्पर्शं कुरुतः यत्र तत्स्थलं सर्वथा शुद्धिमेयात् गोमयतीर्थविशुद्धभूवत्।
പാരിൽ അഴുക്കു പെടുന്ന മുക്കിൽ ചാടി പുഴുക്കൾ കടന്ന ദിക്കിൽ വേലക്കു ചെന്നു മിനക്കെടുത്തും നീലപുലക്കള്ളിയല്ലീ കാക്ക!	यत्र धूलीसमाकीर्णं भूमौ यत्र तु कीटाः चरन्ति स्वेच्छं तत्र समेत्य करोति शुद्धिम् मित्रं ह्येषापुलिन्देशकन्या
ലോകാഭിരാമമാണിത്തിരക്കിൽ സ്നേഹാധികാരശകാരഘോഷം !	लोकाभिरामं नु हन्त पश्य तस्यास्तु वात्सल्यजल्पघोषः।
പച്ചമുരുക്കിന്റെ ചില്ല തോറും പത്മരാഗങ്ങൾ വിളഞ്ഞിടുമ്പോൾ കുത്തടിപ്പൂ തേൻ കുടിച്ചു കാക്ക പൂത്തിരുവാതിര പെണ്ണു പോലെ! ആണിനെ കൊത്തി ചൊറിഞ്ഞിടുന്നു നാണമാർന്നൂളിയിട്ടോടിടുന്നു ഉച്ചലൽപ്പീലിവിശറിയാലേ മച്ചിലെ ദീപമണച്ചിടുന്നു എന്തു കുഴഞ്ഞാട്ട,മെന്തു നോട്ട- മെന്തു പരിഭവ,മെന്തൊരിഷ്ടം!	पारिभद्राया हरितशीर्षे पद्मरागालङ्कृते समये समोदं पुष्पासवं निपीय खेलति तृप्ता नारीव काकी। स्वीयकान्तं मृदु कण्डूयति। ह्रीयुता सा पुनः तूष्णीका च। हृद्या ते लज्जा च ईक्षणं च ! वद्यं त्वदिष्टम् परिभवश्च ! उच्चलत्पक्षव्यजनद्वये- नोच्चस्थदीपं निर्वापयति।
വേലക്കു നിൽക്കും കറുത്ത പെണ്ണേ കേളിക്കു നിന്നെയാർ കേമിയാക്കി ? കൂവലിലാരു മധു കലർത്തി ? തൂവലിൽ ചാരുമണം വളർത്തി? താമസപിണ്ഡത്തിനുള്ളിലാരോ താമരപ്പൂവു വിടർത്തി നിർത്തീ ?	कर्मकारी त्वं हि काली कन्या केन वा त्वां निपुणामकारि ? कूजने को मधुं सिञ्चति स्म ? पक्षद्वये कः लिलेप गन्धम् ? तामसपिण्डस्य अन्तरङ्गे तामरससुमं कश्चकार ?

Translated by -
Sankaranarayanan.A HSST (Sanskrit) Govt Sanskrit HSS Thripunithura
E Mail – sankarjikodakara@gmail.comphone - 9744780455